

V Londonu so zaprli 1500 žensk

Več kot tisoč londonskih policajev je v par urah prišlo nemške in avstrijske podanice, katere so z otroci vred odpeljali v konfinacijo. V kratkem se pričakuje aretacijo mnogih odličnih Londončanov, ki so zapleteni v zaroto proti domovini.

London, 27. maja. — Brez vsake napovedi je udrlo en tisoč londonskih policistov v razne hiše po mestu in v par urah so segnali skupaj 1.500 žensk, ki so podanice Nemčije in Avstrije. Dali so jim samo toliko časa, da so dele svoje stvari v kovček in v par urah so se že peljale v konfinacijska taborišča. Poleg teh je policija po deželi napravila na stotine aretacij sumljivih oseb.

Vse te ženske spadajo v razred "B," v katerega spadajo vsi tujezemci na Angleškem po novi postavi, ne glede na to, če so česa obdolženi ali ne. Zado- stuje, da so te osebe podaniki države, s katero je Anglija v vojni. Pri prijemu vodijo angleških fašistov, Oswald Mosleyu, so našli važne listine, na

podlagi katerih bodo v kratkem sledile aretacije več odličnih oseb.

Pogon na te ženske, ki so bile večinoma po službah pri bogatih Angležih, je napravil mnogo razburjenja in tudi neprijetnosti v Londonu. Are- tacije so bile izvršene tako naglo in natihome, da je marsikak londonski bogataš zastoj zvo- nil zjutraj kuharici ali služki- nji, da pripravi zajtrk. Ni je bilo več v hiši, ampak je bila že na poti v konfinacijo.

Prijete ženske so morale vzeti s seboj tudi svoje otroke, za katere se bo posebej skrbelo v konfinacijskem taborišču. Za konfinacijsko taborišče bo slu- žil otok "Man," kamor bodo po- slali vse nemške in avstrijske podanice, stare od 16 do 60 let.

Bivši poljski častniki organizirajo svojo posebno legijo

Paris. — Več tisoč bivših poljskih častnikov se bo borilo kot prostovoljci v novo organi- zirani "častniški legiji" v fran- coski armadi. Legija bo sestojala iz mehaniziranih enic in bo imela posadko samih izvežbanih mož, ki so dobili tozadevne iz- kušnje že v zadnji poljski vojni.

V Francijo je pobegnilo iz Poljske mnogo več častnikov, kot se jih pa potrebuje v diviziji, ki je sestavljena iz poljskih voja- kov, zato so se odločili, da bodo šli v boj kot navadni vojaki. V tej oklopni enici bodo povelje- vali bivši poljski polkovniki in majorji, a kapetani in poročniki bodo kot navadni vojaki tvorili posadko.

Razjarjen snubač

Malo pred polnočjo je prišel pred vrata 52 letne vdove Eve Lachowski, 5906 Fleet Ave. njen dolgoletni prijatelj in zahteval vstop. Toda vdova mu je pred nosom zaklenila vrata. To je možaka tako razjarilo, da je osemkrat ustrelil skozi vrata. Ena izmed krogel je zadela ženo v nogo in ji prebila žilo. Težko ranjeno so prepeljali v bolnišni- co, a nevarnega snubača v ječo.

Poroka

V soboto ob enajstih se bosta poročila v cerkvi sv. Vida Mr. John Offak iz 5801 Dible Ave. in gđ. Mary Mavrovich iz Brunsville, Pa. Šorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni, da se udeležijo poročne maše. Mnogo sreče novemu paru v zakonskem stanu!

KANADSKE PETORKE SO STARE 6 LET

Callander, Ont. — Danes, na 28. maja, je poteklo šest let, kar so bile rojene slavne kanadske petorke družini Dionne. Kmalu se jih bo začelo poučevati v kr- ščanskem nauku in angleščini. Zdaj govore namreč samo fran- cosko. V bližnji bodočnosti se bo zgradilo veliko hišo, v kateri bo stanovala vsa družina. Pe- torke so namreč še vedno popol- noma zase v svoji hiši.

Od aprila 1939 do januarja 1940 so dobile petorke v raznih

kontraktih \$110.266.66. Njih varuhi so pa v istem času zavr- nili razne ponudbe, ki bi prine- le petorkam najmanj \$500.000. Te zavrnjene ponudbe, vključno ponudbo, da bi prišle petorke na newyorško svetovno razstavo, znašajo najmanj \$1.500.000. Toda mnogo teh ponudb so mo- rali zavrniti vsled tega, ker de- kleta ne znajo angleščine. Njih oče je bil namreč dozdej absolut- no proti temu, da bi se petorke učile angleščine.

Slika kaže belgijske begunce, ki beže pred prihajajočimi Nemci. Med begunci vidite tudi nekaj redovnic. Vse svoje premoženje nosijo v culicah s seboj. Nemci so jim požga- li hiše in odnesli so golo le življenje. Zda upajo, da bodo kje v Franciji dobili varno za- vetje pred nemškimi bombami.

Irska na pažnji, da bi domačini ne prodali domovine tujcem

Dublin, 27. maja. — Irski mi- nistrski predsednik Eamon de Valera je opozoril narod, da visi nevarnost nad deželo in da mora biti Irska pripravljena braniti svobodo proti vsakomur, ki bi poskusil vkorakati v deželo. Pre- mier je poklical na pomoč pro- stovoljce, ki bi pomagali izslediti vohune in izdajalce v notra- njosti mej. Pričakuje se, da bo vlada razglasila še ta teden nad deželo obredno stanje.

Oblasti so našle pri več sum- ljivih ljudeh parašute, tujezem- ski denar in razne važne listine, ki kažejo, da so bili ljudje v zve- zi z Nemci. Mrs. Stuart, žena ir- skega pisatelja, ki se trenutno nahaja v Nemčiji, je obdolžena, da je pomagala nekemu nemške- mu vojaku, ki je pristal na Ir- skem z parašutom in ki ga še niso dobili. Aretiran je bil tudi neki Stephen Held, pri katerem so našli parašut, emblem nem- ških zrakoplovcev in listine ter zemljevide o irskih pristaniščih, mostovih in zrakoplovnih pri- stanjih.

"K sreči," je rekel premier, "je samo mala grupa ljudi, ki kujejo izdajstvo."

V bolnišnico

V St. Alexis bolnišnico je bila odpeljana Mary Strekal, stanujoča na 21274 Arbor Ave., Euclid, O. Nahaja se v sobi št. 310, kjer jo prijateljice lahko obišče- jo. Želimo ji skorajšnjega okre- vanja.

Belgijska vlada je že v Londonu

London, 27. maja. — Belgijski ministrski predsednik Her- bert Pierlot in drugi člani kabi- neta so dospeli v London. Vsled tega se sodi, da bo vzpostavila Belgija svojo vlado v Londonu. Trije mali otroci belgijskega kralja Leopolda so na varnem v nekem gradu na Francoskem, a kralj sam je še vedno pri svoji armadi, ki se bori proti Nem- cem.

Council sprejel ponudbo družbe za nižje cene elektriki

Na sinočni seji mestne zborni- ce se je zgodil čudež, ali kaj bi rekli, ko je mestna zbornica ugo- dila zahtevi župana Burtona, da se sprejme ponudba Cleveland Electric Illuminating Co. za niž- je cene elektriki, kar bo znaša- lo \$1.378.000 na leto za prihod- nja štiri leta. Od te vsote bo za clevelandske odjemalce prihra- njenih \$778.580, za predmetja pa \$599.500. Glasovanje je bilo 20 proti 13. Vse je pričakovalo, da bo zbornica odglasovala pro- ti, ker se je zahtevalo še večje znižanje cen. Računali so, da bo glasovalo proti vseh 10 demo- kratov, katerim se bo pridružilo kakih šest ali sedem republikan- cev. Toda zadnji trenutek so spremenili svoje mnenje trije demokrati, med tem ko je šest republikancev vseeno glasovalo proti. Med demokrati, ki so gla- sovali za županov predlog je bil councilman Vehovec, ki je zapu- stil svoje demokratske tovariše v zadnjem trenutku.

Na Forda pritiskajo, da se izrazi glede Nemčije in vrne odlikovanje

Detroit, 27. maja. — R. J. Thomas, predsednik avtne uni- je, zahteva od vojnega in mor- nariškega oddelka Zed. držav, da preiščeta Henry Fordovo mišljenje napram nacisti Nemčiji, predno se odda tej kompaniji kako naročilo pri ob- rambenem programu.

"Čas je že," je rekel delavski vodja Thomas, "da Henry Ford pronajde, kaj se je zgodilo v Nemčiji od leta 1933 pod Hit- lerjem. Ameriški narod bi tu- di rad vedel, če se Ford še ved- no obotavlja napasti Hitlerjevo vlado in če še vedno trdi, da dvomi o preganjanjih v nacisti Nemčiji."

Dalje je Thomas rekel, če Ford morda ne misli, da je pri- šel čas, da vrne odlikovanje nemškega orla, gledé katerega je rekel leta 1938, da je srečen, ker ga je dobil.

Prva razprodaja

Mr. Jože Grdina, ki ima knji- garno in razne religione predme- te na 6121 St. Clair Ave. ima na vsem blagu razprodajo do 4. ju- nija. To je prva razprodaja v vseh 14 letih, kar obstoji ta tr- govina. Cene so zelo znižane. Mr. Grdina bi rad znižal ogro- mno zalogo, ker bo preselil pro- dajalno na 6113 St. Clair Ave.

Na operaciji

Charlie Koncilijs iz 1246 E. 58th St. dijak East High šole, se je moral podvreči težki operaci- ji v Glenville bolnišnici. Obiski še niso dovoljeni.

Angleži so s pomočjo francoskih tankov silovito udarili na Nemce

Hitlerjeva armada plačuje z ogromnimi izgubami, upirajoč se naskoku zavezniških čet. Od obeh strani se poroča o skrajnem naporu, ko skuša- ti obe armadi druga drugo obkoliti.

Te dni se vrši eden največjih dor severno od reke Somme, ho- spopadov med zavezniškimi in teč obkoliti nemške čete, ki se nemškimi četami na belgijskem ozemlju. Nemci naskakujejo močno utrjeni sektor pri mestu Lille, katerega branijo močne za- vezniške mehanizirane čete. Tu je največja zapreka za Nemce, da se ne razlijejo čez vso Belgi- jo. Ko so zavezniški odbili stra- hovit nemški napad v tem sek- torju, so se zagnali s protinapa- dom na Nemce in jim prizadeli težke izgube.

Nemško vrhovno poveljstvo poroča, da pritiskajo nemške če- te na zavezniško levo krilo v Belgiji in da se bližajo zgodovin- skemu bojnemu polju pri mestu Ypres, hoteč obenem obkoliti mesto Lille od severa. Če se jim to posreči, potem bodo zagnali zavezniško fronto nazaj proti re- ki Yser.

Od zavezniške strani se pa po- roča, da angleška bojna morna- rica ter francoska in angleška letala bombardirajo vedno z večjo silo nemške mehanizirane čete ob morju. Zavezniški še vedno naskakujejo nemški kori-

Te dni se vrši eden največjih dor severno od reke Somme, ho- spopadov med zavezniškimi in teč obkoliti nemške čete, ki se nahajajo ob Rokavskem prelivu. Zavezniški poročajo, da so poko- silni cele nemške mehanizirane edince, ki so jih zaganjali Nem- ci v boj.

Splošno se sodi, da ne sme Hitlerjeva armada počivati niti trenutek, ampak vedno prodira- ti naprej, da obkoli zavezniško armado v Belgiji. Potem mora- jo Nemci to armado popolnoma uničiti, ali pa bodo izgubili vse, kar so dozdej pridobili in tedaj bodo začeli pa zavezniški prit- iskati za njimi. Zato pa Hitler meče v boj vso silo, kar jo pre- more, da ne bi dobili zavezniški časa organizirati se in dovolj uspešno napasti.

Zavezniški so za enkrat usta- vili nemški pohod v Flandrijo. Če bodo mogli še nekaj časa vzdržati v teh pozicijah, bo po- stal boj na obeh straneh prime- letala bombardirajo vedno z večjo silo nemške mehanizirane čete ob morju. Zavezniški še vedno naskakujejo nemški kori-

Kraljica Marija na potu v Kanado z otroci?

Belgrad, 27. maja. — Tukaj se je danes raznesla govorica, da se je jugoslovanska kraljica-vdo- va Marija odpeljala iz Anglije proti Kanadi. S seboj ima baje oba otroka regenta Pavla in svo- ja dva otroka, princa Andreja in Tomislava. Toda mladoletni kralj Peter ni z materjo.

Kakih 400 komunistov in nacijev bo ob delo pri WPA

Če bo kongres Zed. držav spre- jel postavbo, da pri WPA ne sme- jo delati ne komunisti ne naciji, jih bo v Clevelandu prizadetih samo kakih 400. Komunisti imajo tukaj samo kakih 1400 čla- nov in naciji kakih 500. In od vseh teh jih dela le kakih 400 pri WPA.

Pobiranje asesmenta

Tajnica društva sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ bo nocoj med 6 in 7 v stari soli sv. Vida v svrhu pobiranja asesmenta in drugih društvenih zadev.

CLEVELANDSKE TOVARNE, KI IZDELUJEJO VOJNI MATERIAL, HOČEJO DRŽAVLJANE

Večinoma vse clevelandske tovarne, ki izdelujejo vojni ma- terial, so začele odslavljati od dela vse nedržavljlane, da se za- varujejo, kot pravijo, pred vo- huni. Tako ima Thompson Pro- ducts Inc., ki izdeluje dele za le- tala, skoro 100% samo ameriške državljlane na delu. Še pred enim letom je vodstvo tovarne čekiralo vse delavce in vsi delav- ci, ki so imeli samo prve papir- je in ki niso še imeli vlozene prošnje za drugega, so dobili ukaz, da to takoj store. Kdor te- ga ni storil, je bil odslovljen. Vsak nov delavec se mora izka- zati z rojstnim listom ali držav- ljanskim papirjem.

"Na enak način postopajo tu- di druge tovarne. Predno vza- mejo kompanije novega delavca na delo, se preišče ves njegov rekord, da se pronajde tudi nje- gova aktivnost zunaj tovarne.

Ko je dobila White Motor Co. lansko leto naročilo za francoske vojaške truke, je vzela od kakih 300 novih delavcev odtise prstov. Predsednik Black pravi, da so tam zaposleni zdaj skoro 100% samo ameriški državljlani.

Pratt & Whitney Co., ki iz- deluje stroje za letala, je neda- vno vzela odtise prstov od vseh delavcev. Te odtise je potem pregledala federalna tajna poli- cija in posledica je bila, da je bi- lo več delavcev odslovljenih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.00 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 126 Tues., May 28, 1940

Sporazum med demokrati

Po dolgih letih hudega boja med demokrati v okraju Cuyahoga, je končno prišlo do premirja in dosegli smo, za kar smo se borili zadnjih šest let in to je, da je bil izvoljen na konvenciji precinknih načelnikov Ray T. Miller za vodjo. Demokratje smo vzeli edino pot, ki vodi do lepše bodočnosti demokratov in izvolili so si za načelnika moža, o katerem smo pred par dnevi zapisali, da je edini v stanu privesti sporazum v stranki in to je Ray T. Miller. Prepričani smo, da nikdar v zadnjih 20 letih niso imeli demokratje lepše prilike do splošne zmage, kot jo imajo ravno pod Mr. Millerjem.

Kot nihče drugi, tudi Ray T. Miller ni nezmisljiv in tudi on ni brez napak, toda napake, ki jih napravi, se lahko popravi in on je mož, ki je vedno pripravljen poslušati dobre nasvete. Vedno smo stali za Mr. Millerjem vse od takrat, ko je prvič stopil v javnost, mu pomagali pri izvolitvi okrajnim prosekutorjem in še bolj pa takrat, ko je kandidiral za župana. Takrat je bil prav slovenski glas odločilen in napeti smo morali vse sile, da smo mu priborili zmago z komaj nekaj tisoči glasov večine.

Tudi potem, ko je nastal v stranki spor in smo radi tega izgubili v Clevelandu demokratskega župana, smo stali pri njem in naš časopis je bil tedaj prvi, ki je zahteval čistko v demokratski stranki. Takrat smo bili mi prvi, ki smo demokratom predložili ime Ray T. Millerja za okrajnega načelnika.

Tudi te dni, ko se je napelo vse sile, da se ga spodrine, smo zvesto stali pri njem in poudarjali, da je Ray T. Miller edini, ki je zmožen poravnati spor, ker smo vedeli, da je on mož, ki je velik dovolj, da bo pozabil na vse osebne mržnje in ki bo gledal le na koristi celokupne demokratske stranke. Zato smo javno priporočali njega v izvolitev, toda zahtevali smo od njega, da sprejme k vodstvu obe stranki, to je njegove pristaje in pristaje grupe bivšega načelnika Gongwerja. Takrat smo rekli, da je to edina pot, da se poravnata dolgoletni spor, ki je grozil razbiti stranko. Dobrobit stranke nam je bil toliko pri srcu, da smo celo zahtevali odstranitev obeh, Millerja in Gongwerja in da se izbere popolnoma novo vodstvo, ako noben od dosedanjih voditeljev ni pri volji ali ni v stanu doseči sporazuma. Ray T. Miller nam je obljubil, da bo, če bo izvoljen, odprl vrata na stežaj vsem demokratom in da ne bo preganjal nikogar, četudi ni bil vedno zanj.

In Mr. Miller je ostal mož beseda. Ko ga je izvolila demokratska zbornica, je izbral za prvi urad pod njim, za podpredsednika, moža, ki je bil vseskozi desna roka Gongwerja in njegov največji zagovornik, to je Felix Matia.

Še več, ko je štetje pokazalo, da ima Mr. Miller večino, je vstal njegov največji politični nasprotnik, kongresnik Sweeney in predlagal, da se izvoli Millerja soglasno načelnikom. Čeprav to ni bilo potrebno, ker je imel Miller itak večino, toda ta predlog je pokazal, da so končno pripravljene vsi demokrati sodelovati in pozabiti na vse difference v korist vseh demokratov, celokupne demokratske stranke. In še več! Stopila sta skupaj dosedanja dva največja nasprotnika in si segla v roke, Miller in Sweeney, kar smo vzeli vsi z velikim zadovoljstvom na znanje.

Tudi kar se tiče liste izvrševalnega odbora je Miller pokazal, da ne bo poznal nobene razlike med njegovimi pristaji in onimi, ki so bili dozdaj na Gongwerjevi strani, ker izbral je v izvrševalni odbor zastopnike obeh struk, kakor smo priporočali in kot je tudi edino pravilno in pametno. Stranka ne more iti naprej in dobiti zmage samo z nekaj demokrati, ampak le tedaj, če gredo vsi za svojim voditeljem in vsi delajo za izvolitev demokratskih kandidatov.

Mi, ki smo prvi predložili javnosti ime Ray T. Millerja za okrajnega načelnika, nismo veseli te končne zmage radi nas samih, ampak radi tega, ker vse kaže, da je nastal zdaj v demokratski stranki res pravi mir. Tudi če se nam je izpolnila ta dolgoletna želja, pa bomo tudi poslej gledali samo za koristi vseh demokratov in ne samo za koristi nekaterih. Tudi poslej bomo stali na pozornosti in bomo kritizirali vse, kar ne bo prav in odobraval vse, kar bo v korist stranke. Tudi poslej ne mislimo biti kaki kimovci, da bi slepo pritrili vsemu, kar kdo predlaga, če se nam bo zdelo, da bi to ne bilo v dobrobit vse stranke. Kakor smo tudi Mr. Millerja kritizirali, če se nam je zdelo, da jo je udaril po napačni poti, tako ga bomo tudi poslej, če bo to potrebno. Ne bo to pa kaka zahrbtna kritika, ampak javna in poštena. Pri tem pa imamo upanje, da tega ne bo potreba, zlasti sedaj ne, ko sta pri vodstvu obe struki, ki sta si bili dozdaj v klubovanju radi osebnih koristi nekaterih.

Zdaj vidimo prvič po dolgih letih jasno in odprto pot za demokratsko stranko v dolgih letih. Vidimo prvič odprto pot do zmage demokratov. Zdaj ni potreba drugega kot da poprimemo vsi skupaj, pljunemo v roke in se vstopimo za demokratski voz, pa ga porinemo iz blata, v katerem je tičal vsa ta dolga leta. Ni vprašanja, da bi se nam vsem ne posrečilo poriniti voz vrh klanca na lepo pot, po kateri bo drdral sam. Zdaj, ko so prišli demokratje k pameti, bodo lahko štelili svojo moč, ki ne bo več deljena, da bi se radi tega okoriščali drugi, ki so se pasli na demokratskem sporu.

BESEDA IZ NARODA**Napredek v Collinwoodu**

Pristno slovensko dekle, Vera Turek agilna društvena uradnica in hčerka poznane in spoštovane družine George Tureka in sestra urednika Ameriške Domovine Frank Tureka, bo ta teden otvorila prenovljene trgovske prostore na 16011 Waterloo Rd. Razumljivo, Mr. Geo. Turek je lastnik prostorov, toda gospodična Vera bo v njih poslovodja. Prenovljeni trgovini je na steklu ustavljeno ime "Val Ree" kar znači ime poslovodkinje in njene priključne trgovske uslužnosti.

Prostor je okusno prirejen, lepo belo pleskan in pravi tip moderne slaščičarne. Mr. Geo. Turek priznan mizarški mojster je prenovljene prostore v arhitekturi, okusu in slogu tako lepo prikojil, da v njih vlada harmonija v barvi in sestavi.

V Val Ree slaščičarni se bo doma izdelaval sladole, kar jamči, da bo vedno svež in dober. Poleg sladolea se bo tudi postreglo z najboljšimi mehki pijačami in drugimi slaščicami. Pripravljene so udobne mize in v prostorih se lahko servira na enkrat okrog 70 oseb.

Mr. Geo. Tureku lahko iskreno čestitamo na lepem mojsterskem delu in preuredbi modernih trgovskih prostorih ter gospodični Valeriji Turek na izborni izbranem okusu opremljenja trgovine.

Gospodična Valerija je fino, pristno slovensko dekle, polno življenja in dobre volje v postrežbi in družabnem življenju. Rojakom in rojakinjam toplo priporočamo novo podjetje za obilen posej in poslugi. Na dan odprtja ta teden bo nekaj posebnega in pazite na oglas v Ameriški Domovini prihodnje dneve.

V Ljubljano bomo šli

Kaj pa je to, da se druga ne sliši kakor v Ljubljano in zopet v Ljubljano? Veš dragi prijatelj, tam doli imajo vedno kaj novega in kako lušno je tam, posebno pa vsako leto tako v začetku junija, ko se vsako leto spominjajo ustanovitve Bele Ljubljane, ki je bila ustanovljena junija meseca leta 1929.

Prav dobro se je spominjam tistega dne, ko je bilo na tisoče ljudi, no pa kaj bom rekel, saj jih bo tudi letos. Saj imamo vendar vse bolj urejeno kot pa smo imeli ob ustanovitvi. Sedaj imamo lepo urejen klubov prostor, lep oder in na vrtu pa lepo zasajeno drevje, dovolj prostora za parkanje avtomobilov in pa fin prostor za balineanje.

Od kar pa se je ustanovilo Klub društev je pa vedno kaj novega in je v veliko pomoč direktoriju. Slišal sem, da bodo celo slona od neke pripeljali, ali od kje bo prišel tega pa ne vem, samo, da bi se zopet ne zgodilo kakor se je 1929, ko je prišel tja neki do Golovca, je pa zbolel in tako je imel zamudo. Ampak kakor se sliši, je sedaj popolnoma zdrav in pride prav gotovo, če ne bo kakšne posebne nesreče.

Obljubljajo nam še več takih posebnosti. Ravno sedaj sem se spomnil in si mislim kako neki smo bil držal Jim Rottar, če se spet slona kaj naredi, kajti on je odgovoren zanj, če ne pride, bo dirandaj, no ja, saj je Rottar predlagal na seji, da se dobi slona. Torej Jim, bodi pripravljen za vsak slučaj, skrbni da bo dovolj vsakovrstne "žavbe" na razpolago, da ga bomo lahko hitro namazali, da bo zdrav za 2. junija.

Dragi rojaki, prav prijazno ste vabljeni, da nas pridete pogledat in se poveselit z nami,

saj mi Ljubljanci imamo tako slavnost samo enkrat na leto. Pri nas so vedno in vsakemu vrata odprta, toda tako na široko kakor bodo pa sedaj, je pa samo 1. in 2. junija. Omenjene dneve se vam ni treba prav nikjer nič ustavljati, kar naravnost v naš Društveni dom pridite. Na našem vrtu bo dovolj zabave za vse.

Ne pozabite priditi pogledat naše nove balinearske prostore, katere je uredil Mr. Segulin s pomočjo svojih prijateljev, ki so se na vse načine potrudili, da so izvršili delo kar najbolje možno. Veste Mr. Segulin je tudi kandidat za ljubljanskega župana, seveda mu želi mopolnega uspeha, pa tudi drugi kandidati se precej trudijo za izvolitev.

Mrs. Česen je zelo agilna in se veliko trudi, da bi dobila čast ljubljanske županje. Dalje Mr. Ivan Ivancič, ki je nominiran od kluba Ljubljane, je tudi dober delavec. Seveda želimo sreče vsem, a ustavila pa se bo samo pri enem in to bomo zvedeli v nedeljo 2. junija bolj pozno zvečer.

Zatorej, dragi rojaki pridite ob blizu in daleč in nam pomagajte izvoliti dobrega župana. Omenil sem že, da bo vsega dovolj in največ pa bo ljubljanskega gola, katerega bodo pričeli servirati že ob osmih v nedeljo zjutraj. Torej v nedeljo si lahko privoščite dober zajtrk in pridite v Društveni dom kakor smo hodili v Ljubljani k "Zek-sarju" ali "Figabirtu." Ne pozabite 1. in 2. junija je naš in vaš dan in vas prav ljudno vabi, France iz Ljubljane

Ob 20 letnici

Slovenski narodni dom na 80. cesti praznuje jutri 20 letnico svojega obstanka. Ob tej priliki vam hočemo podati malo zgodovine naše ustanove.

Naseljenci v tem kraju Clevelanda, nekateri še živeči pionirji, so pred leti uvideli potrebo prostora in dvorane, kjer bi se lahko zbirali ob raznih prilikah, tako v kulturne kakor v socialne namene. V ta namen je bil sklican leta 1917 javen shod, na katerem je bil takoj izvoljen odbor, katerega naloga je bila, da gre takoj na delo in da se prične delati za lastni narodni dom v katerem naj bi se zbirali naši rojaki ob raznih prilikah. Še isto leto smo se inkorporirali v državni Ohio pod imenom *Slovenski narodni dom*. Zemljišče za to stavbo se je kupilo leta 1919 od samostojnega društva sv. Alojzija in društva sv. Lovrenca št. 63 KSKJ.

Gradnja je bila tedaj preračunjena na \$35,000, a takoj ko se je pričelo z delom, so poskočile tudi cene stavbenemu materialu tako, da je bilo treba prirediti še nadaljnjih \$20,000 in je bila skupna cena \$55,000. Radi tega pa so bile nastale težkoče za obstoj doma.

Da se je premagalo vse težave, se razume, da je bilo veliko truda in dela. Toda naši pionirji se tega niso ustrašili, ampak so šli korajžno z delom naprej in leta 1919 se je že vršilo polaganje vogelnega kamna in leto pozneje pa je bila slovesna otvoritev prostorov v sredini slovenske naselbine, kjer se danes stojijo stavba v dobrem stanu in na kateri se blišči napis *Slovenski narodni dom*.

Približno deset let je poteklo predno je bil odplačan dolg na Union Trust banki, ki je znašal \$25,000. Od veselja nad takim napredkom je bil prirejen banket v počast rojakom, ki so bili podpisali zadolžnice, da smo lahko dobili posojilo od omenjene banke. Na tem banketu je bil sežgan "mortgage" in dotični ro-

jaki so dobili vsak svojo zadolžnico nazaj.

Častno priznanje gre sledečim, ki so delovali za napredek in prosep našega doma: pokojni John Lekan, ki je bil predsednik; Mr. Florian Cesar, finančni tajnik nad 12 let; Rt. Rev. J. J. Oman, župnik fare sv. Lovrenca, ki je bil v direktoriju že od začetka.

Vsi člani društev in prijatelji doma so z veliko vnamo delovali v namenu, da se dom čimprej izkoplje iz dolga. Želja se je uresničila in danes se lahko ponasamo, da je dom brez vsakega dolga in da je SLOVENSKI NARODNI DOM na 80. cesti v resnici NAŠ!

Ob tej priliki hočemo čestitati vsem direktorjem od začetka do danes, ki so tako vztrajno vršili težavno nalogo in jo tako častno izvršili ter vedno skrbeli, da se je delovalo nesebično in le samo za korist doma kakor tudi v korist članstva društev, ki so v to zainteresirani.

Sedanji direktorij, v katerem je tudi 9 naših tu rojenih Slovencev, se je zavzel, da se praznuje 20 letnico s plesom, ki se vrši v sredo 29. maja (jutri večer). Za godbo bo skrbel dobro poznani Trebarjev orkester. Gospodinjski klub pa nam je obljubil, da nam bo pripravil fimo "Chicken" paprikaš večerjo. Za suha grla pa bo pripravljena najboljša pijača, tako mislimo in upamo, da bo vsem ustreženo.

Sedanji direktorij Slovenskega narodnega doma prav vljudno vabi vse članstvo in prijatelje, da napolnimo dvorano na dan 20 letnice našega doma ter na ta način pokažemo dobro voljo za velikodušno sodelovanje v korist in napredek našega doma.

Direktorij SND na 80. cesti.

IZ DOMOVINE**ZA VARSTVO NAŠIH OTROK**

Pred štirimi leti je bila ustanovljena Jugoslovanska unija za zaščito otrok, ki je sprejela v svoj delovni načrt cilje in prizadevanje, ki zaslužijo vse pozornost naše javnosti. Namen te organizacije je skrbeti za največji zaklad vsakega naroda, za njegovo mladino. Da ta koristna organizacija doslej še ni dosegla vidnih uspehov, je vzrok — pomanjkanje denarnih sredstev. Unija ima pripravljene velikopotezne načrte, ki jih pa samo z zasebno dobrodelnostjo ne bo mogla izvršiti. Na pomoč bodo morale priskočiti oblasti z denarnimi podporami, da omogočijo zamisliti te človekoljubne organizacije.

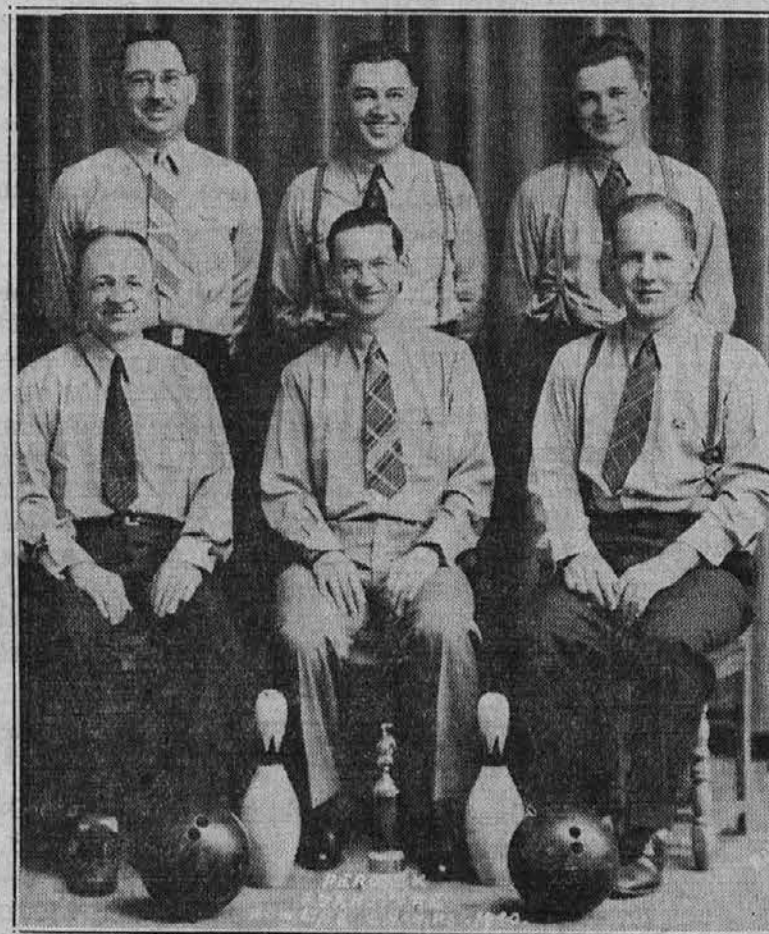
V nedeljo 30. marca je bil redni letni občni zbor Unije za zaščito otrok v Ljubljani. Veliko sejno dvorano mestnega magistrata so zasedli člani banovinskega odbora, delegat Unije in zastopniki prav vseh organizacij, ki posredno ali neposredno delujejo v korist naše mladine. Navzoči so bili načelnik socialnega oddelka banske uprave g. Kosi, šef oddelka za zaščito prebivalstva pred letalskimi napadi banski svetnik g. dr. Ogrin, zastopnik prosvetnega oddelka banske uprave g. prof. Planina, zastopnik vojske podpolkovnik g. Ahacič, zastopnik mestne občine mestni svetnik g. Vider, zastopnik župana komisar g. Graselli, kanonik g. Stroj, predsednik Vincencijevih konferenc g. dr. Alfonz Levičnik, znani karitativni delavec g. prior Učak, predsednik "Družine" banski svetnik g. Narte Velikonja in še mnogi drugi. Zborovalce je pozdravil predsednik dravske sekcije Unije g. dr. Fetič in predlagal vdačnost brzojavko najvišji pokroviteljici Unije Nj. Vel. kraljici Mariji, ki so jo zborovalci sprejeli s toplimi ovacijami.

V svojem poročilu je predsednik g. dr. Fetič poudarjal, da je tok svetovnih dogodkov v pre-

teklem letu potisnil delo Unije v drugo smer, kakor pa si jo je zamislila na lanskem občnem zboru. Misli je morala v prvi vrsti na varstvo naših otrok v primeru vojne. Uredba o zaščiti pred napadi iz zraka in zlasti pravilnik o postopku za zaščito otrok v primeru vojne so postavili Unijo pred nove velike, težke in zamotane naloge. Po tem pravilniku je postala Unija kot posebna ustanova za zaščito otrok po svoji iniciativi pomožni organ vseh pristojnih oblasti po uredbi in pravilniku o zaščiti pred napadi iz zraka. Vendar delokrog Unije ni jasno opredeljen. Nekatere določbe ji prisojajo samo posvetovalni in agitacijski delokrog, druge pa ji nalagajo povsem upravne in izvršne naloge, ne da bi ji obenem dala tudi odgovarjajočo oblast, avtoriteto in gmotna sredstva. Kljub temu pa se je Unija krepko lotila organizacije zaščite otrok v primeru vojne in napravila vse, kar je bilo v njenih močeh.

Tajniško poročilo je podal g. Vojko Jagodič, ki je opisal podrobno delo prizadevanja Unije ter navedel mnogo podatkov in statistik, ki nazorno kažejo, kako potrebno je mladinsko zaščitno delo pri nas. Dravska sekcija Unije šteje že 40 krajevnih odborov. Blagajniško poročilo izkazuje 72,252 dinarjev dohodkov in 59,182 din izdatkov. Nadzorno poročilo, ki ga je podala gospa Vida dr. Novakova, ugotavlja vestno poslovanje banovinske uprave Unije.

Sledil je živahen razgovor glede načina evakuacije otrok v primeru potrebe. Banski svetnik g. Velikonja je postavil načelo, naj se pri evakuaciji upošteva predvsem družina in naj se zasliši mnenje staršev, čim manj pa naj se evakuira otroke in krdele. Pravilnost njegovega naziranja so poudarili tudi drugi govorniki, vprašanje pa je, kako izvesti evakuacijo, da bo moglo biti to načelo upoštevano do kraja. V razgovor so se posegli dva zastopnika Unije iz Maribora, svetnik g. dr. Ogrin, g. dr. Vidic iz Kamnika, gospe Grafenauerjeva, dr. Zalokarjeva, Kržičeva, Koroščeva, g. Vider in drugi. Končno je skupščina sprejela 31 predlogov, ki so jih stavila razna društva in organizacije, med drugimi predloge Društva za varstvo deklet, Krščanske ženske zveze, Jugoslovanske ženske zveze, Kola žen zadrugark itd.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

PRVI SO BILI. — Joseph Perušek, trgovec s pohištvo, katerega trgovina je znana pod imenom *Perusek Furniture*, 809 E. 152nd St. je precej pokonci hodil, kajti njegov keglški oddelek je zmagal v St. Jerome's Church Bowling League na St. Clair-Eddy keglšču. Premagali so Dietrich Florists in Eddies Service Station oddelka v precej ostri borbi in si priborili prvo mesto.

Od leve, prva vrsta: Frank Kramer, Joseph Perušek in Pat Johnston, vodja; druga vrsta stoječi: Louis Henikman, Louis Roush in Al Makuc.

Vezuv kot izvor energije

Ta misel, da bi se dal Vezuv izrabiti kot izvor energije, ni nova, marveč so jo v poslednjih letih večkrat pretuhnavali, dasi ni nihče skrival, da je ta zamisel, čeprav ji ne manjka gospodarske, znanstvene in praktične podlage za uresničenje, vendar je smela in nekam bajna. Znanstveno je ta načrt nedavno potrdil italijanski učenjak, profesor fizike na neapeljski univerzi, Carlevaro, ki je nasvetoval graditev velike geotermične centrale na ognjeniku. V to centralo bi bilo treba napeljati zgoščen paro ognjenika, da bi iz nje s pomočjo turbin proizvajali elektriko. Po mnenju prejemljenega fizika bi morali od obale, od Torra del Greca izvesti vod v bazalt; ta vod bi moral segati neposredno do ognjenika z njegovo visoko proizvodnjo vročine. Paro bi bilo treba pri 150 stopinj vročine odvajati v centralo, kjer bi v kondenzatorju z morsko vodo razvijala potrebno silo, da bi poganjala turbino, ki bi proizvajala več sto tisoč kilowatov.

STALIN O BREZBOŠTVU

Sovjetski medicince profesor Ivaškevič je imel nedavno na neki brezbožniški skupščini v Moskvi predavanje o Stalinu kot brezbožniku. Pripovedoval je, da je imel kot zdravnik dostikrat priložnost, da je Stalina videl in z njim govoril. Iz njegovih ust, pravi, je izvedel, kako ostro sovjetski poglavar odklanja, da bi ga neuki komunisti slavili kot nekega novega Kristusa ali odrešenika sveta. Stalin mu je večkrat dejal: "Jaz sem človek z jasnim razumom in s čisto materialističnim mišljenjem. V mojih očeh veljajo za socialisti samo oni ljudje, ki se javno pri- znavajo za brezbožnike. Marksi- zem brez brezbožništva je ka- kor človek brez srca." Profesor Ivaškevič je na koncu svojega predavanja izjavil, da mora imeti brezbožniška ideja prednost pred življenjem poidecev, ako gre za važna vprašanja te ideje. "Ako zahteva brezbožni- ško gibanje smrtne žrtve, je tre- ba le-te brez pomisleka doprine- sti," uči Stalin in s temi beseda- mi je tudi Ivaškevič zaključil svoje predavanje.

Kamnica dobi svojo pošto. Po dvletnem prizadevanju se je posrečilo končno prebivalcem Kamnice pri Mariboru, da bodo dobili svojo pošto s telefonom.

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Maya

Po kotlini pa so se podili bojnikov, uprizarjali so boje igre, pri katerih pokažejo vso spretnost v jahanju in v rabi orožja.

Kdo sta bila bela —? Predaleč je bilo, nisem dobro videl njunih obrazov. Vzel sem daljnogled.

Pa iznenaden sem ga ponudil Samu.

"Sam, pogledaj!"

Nastavil je steklo pa vzkliknil:

"s'death —! Naša prijatelj!

Fred Morgan pa Patrik, njegov sin —! Kako sta prišla med Komanče —?"

"Stvar je čisto enostavna, Sam! Patrik je bil itak vedno pred nami, Morgan pa je s Head Picka prišel za Hofertom. Srečala sta se. In pred Racurroi se jima ni treba skrivati, saj si čul, kaj pravi Hoblyn! Da so si Komanči in stakemani dobri prijatelji!"

"Tako bo menda. Pa neprijetno je le!"

"Zakaj?"

"Kako pa ju bomo dobili, če sredi med Komanči —?"

"Upam, da ne bodeta za večno sedela med njimi, tudi potovala ne bodeta z njimi. Druge name ne zasledujeta in na misel jima ne bo prišlo, da bi Komančem izdala zaklad."

"Torej je najbolje, če tule počakamo in jih opazujemo, kaj?"

"Varni vsaj smo tukaj, se zdi. Ni verjetno, da bi se kateri rdečih vrnil."

"Pa Morgan bi prišel —. Hoferta išče" je omenil Bernard.

"Zvedel bo od Patrika in od Komančev, da ga niso videli, pa bo mislil, da se je drugam obrnil."

"Ali bomo konje skrili?" sem vprašal Winnetoua.

Pokimal je, stopil sem po konje in spravili smo jih globlje v gozd. Tovornim konjem smo sneli cule s plenom, ki smo ga vzeli stakemanom v Llanu.

Ko je Hoblyn zagledal kotlino, je pokazala po njej v hrbovje na desnem bregu:

"Sir, tamle na desno se odpira soteska, po kateri moramo potovati, da pridemo v dolino zaklada."

"Tam —? Sitna reč!"

"Zakaj, Charley?" je vprašal Sam.

"Ker ne moremo tja, dokler sedijo Komanči v kotlini. In tudi Morganov ne moremo prehiteti."

"Kako da ne?"

"Saj si vendar lahko misliš, da se bodeta koj po odhodu Komančev odpravila na pot!"

"Ne skrbite se, sir!" je pravil Hoblyn. "Tisto plot po soteski pozna le midva s kapitanom. Patrik bo šel drugo pot, ki pelje nižje spodaj ob pritoku Rio Pecos v gorovje."

"Torej pa naj bo! Počakali bomo in si ogledali tele njihove bojne igre."

Komanči so se razdelili v dve četi, ki sta se napadali v sklenjenih vrstah, pa spet v manjših oddelkih in v posamznih borbah. Razkazovali so vso svojo gibčnost in vztrajnost in Evropejec bi se jim kar ne mogel načuditi. Sedla seve nimajo in tudi ne uzde, le odejo ali pa kožo privežejo konju na hrbet. Na vratu visi konju široka zanka, druge opreme ne poznajo.

V divjem diru kolobari jezdec po ravnini. Pa se nenadoma vrže na stran, obvisi z roko v zanki, s peto pa se naslanja konju na hrbet. Skrit za telesom konja, ki mu služi za ščit, opazuje pod njegovim vratom sovravnika in strelja na njega. Konj dirja tako varno in mirno, da strelec le redko zgreši. V tem skrivanju je indijanski jezdec

tako izurjen, da se poljubno in po bliskovito vrže konju sedaj na eno, pa spet na drugo stran, gibčno in lahko, da bi se brez skrbi postavil v cirkusu.

Tako smo se zagledali v jahanške umetnosti Komančev, da smo čisto pozabili na okolico. Lahko si torej mislite, kako smo se prestrašili, ko sta se nenadoma pojavila že čisto blizu nas na sledi Komančev dva jezdec.

"Have care —!" sem vzkliknil polglasno. "Ljudje prihajajo!"

Hoblyn je šepnil:

"Kapitano in Conchez —!"

"Brž v gozd pa sled zabrišimo!"

V manj ko dveh minutah je bilo vse opravljeno. Tovariši so se skрили globlje v gozd, le z Winnetouom sva ostala na robu, da sva lahko prišla opazovala.

Gotovo bi bila opazila našo sled, ki je bila le slabo zabrisana, pa v tistem hipu so zagnali Komanči onstran ovinka svoj divji bojni krik. Osupnila sta, previdno prežala krog ovinka, pa se obrnila in obstala prav na mestu, kjer smo malo prej stali mi. Z Winnetouom sva se u-maknila k tovarišem.

Njun nepričakovani prihod je bil za nas izredno važen, zvedeti sem moral, kaj se menita.

Dva javorja sta stala blizu roba, tja sem se splazil. Za vsak slučaj sem vzel tomahawk s seboj.

"Komanči so!" je pravil kapitano. "Ni se nama jih treba bati. Zvedeti pa morava, kdo sta tista bela, ki sedita med njimi."

"Predaleč je, ni ju mogoče spoznati."

"Lahko bi ju spoznal po obleki, pa enega vobče še nisem videl, drugega pa zakrivata poglavarja."

"Kapitano, poglejte si vendar tistega konja malo natančneje! Tistega rjavca! Pristrižen rep ima, kar je na savani in v gorah velika redkost. Kaj pravite? Ali se spominjate, kdo bi imel tod takega konja —?"

"Carajo —! Patrikov konj!"

"Da! In kdo bi bil oni drugi —?"

"Misliš —?"

"Seveda!"

"Res! Sedaj se sklanja naprej! Ali vidiš pisano prepasnico! On je in nihče drugi!"

Kaj bova storila?"

"Hm —! Da bi vedel, kaj vobče nameravate z njima —. Potem bi že lahko govoril —."

"Kakor kaže, ti moram le povedati, po kaj sva prišla sem. Torej pa poslušaj!"

Del našega plena, najboljšega, kar smo si nagrabili, sem zakopal v neki dolini tod blizu. Zakaj, boš vprašal. Enostavno, ker ne zaupam svojim ljudem. Skrivališče poznam le jaz in pa moj poročnik Patrik. Njemu sem namreč še najbolj zaupal. Pred nekaj dnevi pa sem zasumil, da me tudi Patrik vara.

Pisal je očetu, naj pride k njemu, pa ga ni naročil v naš tabor, kakor bi bilo samo po sebi umevno, ampak sem v gorovje ob Rio Pecosu, na Skettel in Head Pick. Koj sem zasumil, da ima slabo vest, in ker se po svojem estacado vobče ni vrnil v tabor, ampak odpotoval naravnost na Rio Pecos, se mi je sum še bolj utrdil. Prepričan. Da mi sliša z očetom izropati moje skrivališče. Po kaj druga bi pač sicer hodila sem gori v to samotno! In ne pozabi, da Patrik ve za zaklad! S temile Indijanci sta se srečala le slučajno.

Kaj bova storila? Al istopi-va kar k njim, ali počakava in greva za njima pa ju primeva da strelec le redko zgreši. V tem skrivanju je indijanski jezdec

(Dalje prihodnjič)

ZAHVALA

V prijetno dolžnost si štejevala, da se najlepše in iskreno zahvaliva otrokom, sorodnikom prijateljem in znancem za prirejeno presenečenje dne 20. aprila v Društvenem domu na Reher Ave. ob priliki 25-letnice našinega srečnega in zadovoljivega zakonskega življenja.

Pregovor, kateri pravi: "Če trije vedo, ve celi svet," nikakor ne drži. V zaroči našinega presenečenja jih je bilo mnogo, toda niti od daleč nisva slutila, kaj vse se pripravljalo za našim hrbtom, kar bi lahko rekla pred našimi očmi. Reklo se nama je, da se pripravljajo surise za našega prijatelja Joseph Šetina in pri vsem naj bi midva igrala glavno vlogo in slavljenca pripeljala v dvorano. Skrbno sva ob večeru kramljala, kako se morava proti Joseph Šetinu obnašati, da se ne izdava in mu daja povod, da ne bi v njem zbudila sumnje, čemu ga vodiva v narodni dom. Že vnaprej sva v mislih videla Jožeta, kako se bo prestrašil in kako globoko bo presenečen.

Vse je bilo tako dogovorjeno in urejeno, da mu nismo dali povoda misliti na surprise, ki se njemu pripravljala. Edini strah, katerega sva imela je bil ta, kaj če se bo Jože branil iti v dvorano in bi bil slučajno zadržan ali jo kam drugam potegnil. Kako nama je bilo prijetno in veselo, ko sva Jožeta in njegovo soprogo povabila naj se nama pridružita, da odidem v Društveni dom.

Malo nerada, toda se nista dala siliti, sta odšla z nama na pripravljen surprise. Ko pridemo do vrat, hitro porineva slavljenca skozi vrata, da se nama in drugim veselje ne pokvari in glej, Jožeta Šetina in njegovo soprogo sva pripeljala na najino presenečenje, ki se je pod zvijačo nama pripravilo.

K tlom ukovana nisva niti znala, kaj vse se okrog naju godi in komu prav za prav je surprise pripravljen. Udati sva se morala usodi šele potem, ko je stopila hčerka Irena pred naju in ob njeni strani pa sina Ferdinand in Stanley, ki so nama voščili vso srečo in veselje. Izročili so nama krasen šopek, darovan po znanih in prijateljih. V svojih srcih sva čutila neizmerno prijateljsko ljubav, namah bi najraje objela vse goste, jih privila na svoje srce in se jim najprisrčneje zahvalila.

Najino najlepšo zahvalo naj prejmejo originalni zaročniki, ki so dali prvi povod za krasno prirejen večer. Najina zahvala naj velja sledečim: Mr. Joseph Šetina, Mrs. Frances Lupšina, Mr. Anton Godlar in Mr. Anton Bartol.

Posebna zahvala gre še Mr. Godlarju, ki je imel vse v rokah in takorekoč največ dela in skrbi, da je bilo vse tako lepo pripravljeno. On je bil glavni zaročnik za to presenečenje, ter je pripomogel največ, da sva preživela tako lep večer v krogu naših prijateljev.

Najino prisrčno zahvalo naj prejmejo darovalci za prekrasne darove in lepo pripravljen večer. Najino zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. in Mrs. John Lupshina, Mr. in Mrs. A. Godlar, Mr. in Mrs. Charles Wick, Mr. in Mrs. Joe Novak, Mr. in Mrs. Joe Cerjak, Mr. in Mrs. Mike Zernic, Mr. in Mrs. Andy Gregorc, Mrs. Tončka Voglesh, Mr. in Mrs. Frank Seršen, Mr. in Mrs. John Paulich, Mr. in Mrs. John Kramer, Mr. in Mrs. Tony Golich, Mr. in Mrs. August F. Svetek, Mr. Joe Sepe-tanc, Mr. in Mrs. Frank Svetek, Mr. Frank Arnšek, Mr. in Mrs. Louis Hlesh, Mr. Martin Kostanjšek, Mr. Paul Sluga, Mr. Chas. Hodina, Gust Šepetanc in August Kollander.

Mr. in Mrs. Joe Kuhar, Mr. in Mrs. Joe Vene, Mrs. Tončka Cernelich, Mr. in Mrs. Joseph Gabron, Mr. Frank Bogovich, Mr. John Lapuh, Dr. August Urankar, Mr. in Mrs. Frank Cebul, Mr. in Mrs. Anton Bartel, Mr. in Mrs. Louis Prince, Mr. in Mrs. Ludwig Metlika, Mr. in Mrs. John Mihelich, Mr. in Mrs. Frank Laurich, Mr. F. J. Falle, Mr. in Mrs. Rafael Čebon, Mr. in Mrs. Louis Lauti-zar, Mr. in Mrs. Anton Kotnik, Mr. in Mrs. John Cernelich, Mr. in Mrs. Victor Schneller, Mr. in Mrs. George Krain-cich, Mr. in Mrs. James Rotter, Mr. in Mrs. Frank Mrzlikar, Mrs. Mary Martini, Mr. Anton Cerin, Mr. in Mrs. John Pin-terich, Mr. in Mrs. Frank So-brer, Mr. in Mrs. John Videm-šek, Mr. in Mrs. Joe Metlika, Mr. in Mrs. John Dolenc, Mr. in Mrs. Aton Ogrin.

Mr. in Mrs. Joseph Modic, Mr. in Mrs. Frank Mullec, Mr. in Mrs. Valentin Plesec, Mr. in Mrs. Martin Kozar, Mr. George Kuhar, Mr. in Mrs. Joe Tisovec, Mr. in Mrs. Joe Zabukovec, Mr. in Mrs. Ludwig Raddell, Mr. in Mrs. Joseph Pozelnik, Mr. in Mrs. Joseph Setina, Mr. in Mrs. Louis Podpadeč, Mr. in Mrs. Gustinčič, Mr. in Mrs. A. Gubanc, Mr. Redman, Mr. in Mrs. Frank Kastelec, Mr. in Mrs. John Kausek, Mr. in Mrs. Joseph Jones, Mr. Marsich, Mr. in Mrs. Joseph Vihtelich, Mr. John Vrhovc, Mr. John Jamnik, Mr. Anton Logar, Mr. in Mrs. Louis Starman, Mrs. A. Mla-kar, Mr. in Mrs. Frank Močilnik, Mr. in Mrs. Škoff, Mr. F. Jelerčič, Bliss Road Coal Co. Mr. in Mrs. Tony Tomsich, Mr. in Mrs. Arko, Mr. in Mrs. Jim Sepic, Mr. in Mrs. James De-bevec, Mr. in Mrs. Glicker.

Mr. in Mrs. Mike Telich, Mrs. Habinc, Mr. in Mrs. Christ Mandel, Mr. in Mrs. Frank Bri-cel, Mr. in Mrs. John Tomažič,

Mr. in Mrs. John Hočevnar, Mr. in Mrs. John Drenik, Mr. in Mrs. Lipovec, Mr. in Mrs. Louis Pengel, Mr. in Mrs. Joe Petrich, Mr. Ogrinc in Cergol, Mr. in Mrs. John Asseg, Mr. in Mrs. Leo Kaušek, Mr. John Sivec, Mr. John Spehek, Arcade Ave., Mr. in Mrs. Louis Pibernik, Mr. in Mrs. Urbas, Mr. in Mrs. Blaž Godec, Mr. in Mrs. Frank Ile, Mr. in Mrs. John Klaus, Mr. in Mrs. John Jurkas, Brooklyn, N. Y.; Mr. in Mrs. John Pet-rich, Mr. in Mrs. Cigoj, Mr. in Mrs. Godec, Mr. in Mrs. Plev-nik, Mr. in Mrs. J. Zalokar, Mr. Pograins, Baumeister Weideman Co., Mr. in Mrs. J. Kopina, Mr. Joe Jurkas, Mr. John Robich, Mr. in Mrs. Anton Baraga, Mr. in Mrs. Albin Filipich, Tokato-The Meatman, Ted. Mandel, Mr. Anton in Milka Jacopin, Mandel Hardware in Mrs. Hočevnar.

Iskrena hvala članom Pogre-sivne trgovske zveze, Klubu slovenskih groceristov in mesa-rjev v Collinwoodu, družini Frank Jelerčič in Mr. Joseph Gulich za poklonjene šopke ob priliki našinega slavlja.

Najlepšo zahvalo naj prej-me Mrs. Anna Cvetkovich iz New Jersey in Andrew Cvetko-vich iz New Jersey, Mr. in Mrs. Andrew Frenchak, jr., Mr. in Mrs. Andrew Frenchak, sr., Business Ladies Club, Collin-wood Grocer and Butcher Club Mr. A. A. Levey od Wm. Ed-wards Co. za brzojavne častit-ke na večer prireditve.

Najlepša hvala družini John Gabrenja, Mr. in Mrs. Peck, družini Shaffer, Mr. in Mrs. Frank Brice in Mrs. Ted Man-del za iskrene in pismene čes-titke.

Najlepša hvala Mr. John Tomažiču, Mr. Jos. Plevniku, Mr. Frank Dardichu in James Rottarju za slavnostne govore ob priliki našinega slavlja v dvorani.

Iskrena hvala Mrs. Hočevnar, Mrs. Zrnec, Mrs. Seršen, Mrs. Jacopin, Mrs. Godlar in Mrs. Wick za izbornu pripravljeno večerjo in pecivo.

Najino najlepšo zahvalo naj prejmejo Miss Rose Zenic, Miss Almira Godlar, Miss Jean Pintarich, Miss M. Jerman, Miss J. Novak in Miss Agnes Godec za izvrstno postrežbo pri-mizah.

Najlepša hvala Jos. Petri-chu, Tony Jokopinu, Louis Godecu in Joseph Šetinu za naj-boljšo oskrbo pivnice in naj-boljšo postrežbo.

Hvala lepa Seseke orkestru za godbo in vesele komade.

Iskrena hvala vsem, kateri ste pripomogli do najlepšega večer-a v našinem življenju. Tiso-čera hvala za lepe spominske darove, kateri nama bodo osta-li neprecenljivi spomini do konca življenja. Težko najde-va primernih besed, v katerih bi se rada dovolj globoko in hvaležno zahvalila za dobroto in veselje, katero nama je bilo prirejeno ob priliki srebrnega zakonskega jubileja.

V ginjenosti srca in v globo-ki hvaležnosti obljubljava, da bova po svojih močeh poizku-šala vsaj delno se odkupiti za veliko in nezabno presenečenje ob vsaki priliki, ki nama bo da-na, da vam vsaj delno poplača-va. Dragi sorodniki, prijatelji in znanci, sprejmite ob koncu tega tiščero zahvalo od hvale-žno udanih,

Mr. in Mrs. Fred Jazbec, 821 E. 222 St., Euclid, Ohio

IZ PRIMORJA

—Trst, aprila 1940. Zgleda, da je bil cement vzeti iz pro-meta, kajti zadnje čase ga ni dobili v Trstu niti vreče več. Da ga Italija ne bi imela, to go-tovo ne bo res, temveč mero-dajni činitelji so ga izključili iz prometa le za privatno upora-bo.

Tem intenzivnejše pa je po-stalo zbiranje starega ter one-

ga železa in železnih predme-tov, ki jih lastniki nujno ne po-trebujejo, kot n. pr. dvoriščne, vrtno in druge ograje, železne in druge kovinske okraske itd. Vse take predmete je vsak last-nik dolžan oddati pristojnim oblastem. Najbolj živahen pro-met v zbiranju starega železa je bil na Krasu v začetku apri-la. V Postojni so v zadnjih dneh ostali brez vsakršnega mi-la. Pričuje se, da bo temu pomanjkanju sledilo mlo nove kakovosti.

—Velik požar. Ko je na velik petek zvečer bila v Dornbergu v Vipavski dolini skoro vsa župni-ja zbrana v cerkvi pri večerni pobožnosti, je pričelo goret v hiši posestnika Ivana Rijavca na Brdu št. 5. Ogenj se je širil z veliko naglico preko vsega sta-novanjskega poslopja. Doma je bila sama gospodinja, ki je gasi-la in reševala, kolikor so ji dale moči, kaj prida pa ni mogla rešiti. Uničeno je bilo vse žito, slanina, pohištvo in mnogo le-pih knjig. Ognjegasci, ki so pri-hiteli iz Gorice, so z veliko teža-vo rešili hlev in senik ter omeji-li ogenj, da ni zajel še sosednih hiš. Škoda dosega skoro 50,000 lir in je le nizko krita z zavaro-valnino.

—Drzna tatvina. V Domber-gu je neki drzen uzmovič izrabil cerkveno pobožnost v svoj uma-zani posel. Udri je v hišo Zdrav-ka Doplkarja ter v njej prav zločinsko gospodaril. Ukradel je 950 lir v gotovini, zlato uro z verižico, vse salame in mnogo perila ter pojedel in odnesel tudi nekaj velikonočnih dobrot. Tatu orožniki pridno zasledujejo in je upati, da bo kmalu pod ključem.

—Smrt trdne naše korenine. V soboto, 23. marca je v Biljah pri Gorici umrl v 76. letu stado-šti g. Ivan Nemec, lastnik ope-karne in posestnik. Ranjki je bil izredno skrben gospodar. Zlasti je globoko ljubil zemljo in jo z vso pridnostjo obdeloval. Če-prav že ves slab, je še dan pred smrtjo šel v svoj vinograd. Svo-jo življenjsko moč je črpal iz globokovernega srca. Veličasten pogreb je izpričal, da je užival veliko spoštovanje v domači va-si in vsej okolici.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na eno leto in 10 mesecev zopora in 2700 lir denarne kazni, Rudolf Olenik iz Zavelj, pa na eno leto in 4 mesec zopora ter 2000 lir den. kazni. Kaznovana sta bila po-gojno.

—Trst. Zaradi lova brez do-voljenja je bil Josip Kolarič iz Zavelj obsojen na

HELENA HALUSCHKA:

Sin dveh očetov

V resnici deček svojega srca ni več čutil. Bilo je zgrbljeno, zmečkano kakor pozebel list; prvi sunek vetra ga bo zagnal v blato na cesti.

Tudi vsa šola že ve, da mati potuje na jug, saj vsi listi pišejo o tem! Volbenk je na vse ljudi hud, sam ne ve zakaj. Neprestano in vsaki reči se upira; če bi čemurkoli pritrđil, bi s tem, tako je menil, priznal svoj poraz. Odkar je mamica odpotovala, se kar boji, da bi se pokazal tako slabotnega; zato vedno namenoma nasprotuje.

Sicer pa je ta upornost v vsej njegovi okolici, ves svet je uporen in nor, podoben je nemremu plesu čarovnic. Vse govori o tem, še zidovi s svojimi prevratnimi lepaki kriče isto pesem. Sumničenje, sovraštvo, zavist in trdosrčnost slavijo zmagu. In fant srka to izpriženo vzdušje z vsemi znojnicami vase. Še vesel je, da se vse tako čudno razkrajja.

"Nov čas si utira pot," govori pogumno doktor Wilde. "Mi ga ne bomo več doživeli, moramo ga pa pripravljati za svoje otroke."

Volbenk se je čudil. Čemu pripravljati? Nekeč se bo vendar morala spet ponoviti ista zmeda. Ta igra nima nobene-ga smisla.

Učenje pa še celo nima smisla. Vsak vendar ve, da je dobra polovica vsega, česar se mora učiti, nesmisel in da Homer nikoli ni živel, Kristus tudi ne, mogoče tudi Shakespeare ne. Nero je bil morda veleumen vladar. Poglej, kamor te volja, nič ni trdnega, nič gotovega, vse se razblinja v nič. Brezsmiselno!

Volbenk je gledal s takim svetoboljem v svet kakor opica, ki je brala Schopenhauerja. Samo kadar je pisala mamica, se mu je obraz nekoliko razjasnil. Pisala je pogosto in pošiljala čudovite osuntke za trgovino. Plešni zbor je žel velike uspehe. Ravnatelj Bohme je svojo reprezentančno igro že skoraj dovršil. Italija je mamico v vsem navdušila, dela ima tudi polne roke. Obljubljala je, da se za božič vrne domov.

Drugo prijetno razvedrilo je bila za Volbenka šola s svojimi profesorji. Starega profesorja nemščine je razred popolnoma ugnal, že njegove kratkovidne oči so razodevale njegov strah.

Danes se je spet obetalo nekaj novega! Rudheim je bil iztaknil mrtvo miš in jo hotel obesiti na tablo. Graber je imel pri sebi svirel, ki posnema kukavico. Najbolje pa je zadel Schulze, kateremu se je posrečilo, da je obesil profesorju na suknjo lekarniški listek: pred uporabo dobro pretrese!

A zgodilo se je to dopoldne, česar niso pričakovali: stari mož ni vpil, ni tekal razburjen od enega do drugega, ni klical ravnatelja na pomoč, stal je sredi trušča in hrupa, sredi kukanja svirel in — joči. Bil je popolnoma brez moči.

To je opazil samo Wilde, ki je stal pred njim. Videl je tudi, kako si je starec za katedrom zakrival z dlanmi oči. Nasprotnik je bil torej poražen in Wildeja je bilo sram.

Hihetaje ga je Rudheim sunil. "Jezik za zobe," je ukazal Wilde in ko je profesor za trenotek zapustil razred, se je vzpel fant na stol in dvignil roko. Vse je utihnilo.

"Starega pustimo pri miru. Nič več ne more. Sramota za nas, če bi ga še naprej pestili." Nekateri so razočarani začeli

li mrmrati. Toda Wilde je v svojem in Rudheimovem imenu zagrozil, da bo vsakega, ki bi se upiral, pošteno premikastil. Takoj je potegnilo z njim nekaj tovarišev in ti so vzeli starca v varstvo. Pri njegovih urah so bili odslej tiho ko miši in Wildeja je navdala ta velikodušnost s takim ponosom, da se je začel celo pridno učiti. S tem je spet izpodbodel druge in ves razred se je začel častihleпно gnati za dobrimi redi. Mali profesor svojim očem ni verjel. Rudheim je iz občudovanja za svojega prijatelja razodel zaroto nekemu osmošolcu in ta ni vedel nič nujnejšega, kakor da je nesel vse profesorju na uho. Kaj čudnega torej, če je nekega popoldneva povabil profesor Wildeja k sebi na dom, seveda zasebno. "Le brez strahu," je rekel presenečenemu fantu, "nič hudega se ti ne bo zgodilo."

Naslednji popoldan je Volbenk poiskal precej odročno stanovanjsko kasarno in nekoliko malodušno pozvonil na vratih v četrtem nadstropju.

Profesor Werther je odprl sam. Tu doma je hodil pokonec in večji je bil videti. Stanovanje je bilo preprosto, a udobno. V kletki je drobolel kanarček, na oknu so cvetele ciklame. Luč je skozi svilen senčnik mehko ožarjala predmete. Čutil si, da jih ureja ljubeča ženska roka. Profesor je odvedel dečka v so-sedno sobo. Vse, kar je Volbenk tam opazil, je bila nežna ženska postava, ki je počivala na zložljivem stolu in mu nudila roko.

"Naš divjak," je šaleč se predstavljal profesor, "moja sestra," je dodal mehkeje.

"Oprostite, ker vam ne stopim nasproti, težko hodim."

Vprašujoče je pogledal deček v njen mladi obraz.

"Hroma sem, toda," je dodala hitro, "nekaj pa le hodim, s palicami, težko sicer, a že gre."

"To mora biti strašno," je ušlo dečku.

"Spočetka, takrat pred dvajsetimi leti je bilo hudo. Zelo mlada sem bila še in nisem mogla verjeti, da ne bom nikoli več mogla plesati in posebno nikoli več iti v hribe. Pa zdaj se je že spet dobro uravnalo," je rekla in se tako ljubko in iskreno nasmehnila, da je postalo fantu kar toplo pri srcu.

Potem so sedeli vsi trije in kramljali kakor ljudje, ki se že dolgo poznajo. Profesor se je smejal in bil videti dosti mlajši, doma se je vedel tako moško, da bi mu tega v šoli ne bil nikoli prisodil. Sestra je pripovedovala o njem in fant je čutil, kako

Profesor Lewis B. Allen, dobro znani kemik, ki je predvsem raziskoval hranilne vrednosti raznih živil je bil umorjen na svojem domu v Westfield, Mass. Zadet je bil od štirih krogel.

postaja ob tem možu nekako manjši. Zdaj je videl in spoznal bliže, kako živi ta smešni človek: delo, delo in neprestano žrtvovanje. Dvajset let je stregel sestrji, skrbel zanjo in delil z njo trpljenje. Oba sta bila videti srečna, posebno ona, iz nje je žarelo veselje po vsem stanovanju. Toda odkod veselje za tako ubožico?

Gospodična Werther je segla po svoji blazini za klekljanje in prepustila bratu, da je reševal čast njunega majhnega gospodinjstva. Wildeju je bilo med tema človekoma zelo dobro. Mirno, toplo in prijetno je bilo pri njih. Voda za čaj je šumela nad sinjerdječim špiritnim plamenom, skozi svilo senčnika je biserno, motno lila svetloba na drobne roke dekleta, ki so ji prsti lagodno plesali na blaziniči za klekljanje. Volbenk bi najrajši čisto tiho sedel poleg nje.

Po čaju je gospodična skoraj iznenada rekla Volbenku:

"Prosila sem brata, naj bi vas pripeljal k nam, ker bi se vam rada zahvalila..."

Fant je zardel ko mlado dekle in to ga je jezilo.

"Hotela sem tudi, da bi naju spoznali doma."

Nič več ni rekla, toda njene velike modre oči so govorile bolj ko besede. Kljub prečudno dobrotni resnobi se je v njih hudo-mušno utrinjalo: vidiš, tako živi tvoj stari, zasmehovani profesor, junak v vsakdanjem življenju; in zdaj, dečko moj, pokaži ti, kaj znaš. Zgovorno so pripovedovale te velike modre oči, toda usta so molčala in se mu dobitno smehljala.

"Biti mora hudo," je dejal naposled, samo da bi nekaj rekel, "če je človek ves dan tako sam."

"O, nisem sama, ne," je odvrnila, "imam dosti majhnih prijateljev. Ptici na primer, ki prihajajo k moji postelji po hrano, cvetlice, ki mi jih prinaša brat, igraivo beganje sonca po stenah in preprogah, senčne slike, ko se bliža večer, zvonovi vsega mesta, ki prihajajo k meni in mi napolnijo s svojo srebrno pesmijo sobo do vrha — in potem, o, toliko prijateljev, dobrih ljudi, ki me obiskujejo."

"Vedeti morate, da je sestra poleg ročnega dela našla še drug vir dohodkov. Revnim, manj nadarjenim dijakom pomaga brez-

plačno pri učenju."

"In s tem menite obogateti?" se je zasmejal Volbenk.

V očeh gospodične Werther je zažarel tisti neznani ogenj, Volbenk tako drag, a vendar tako trpljenje.

"Da, hočem si zaslužiti obilno veselje pri Bogu."

Fantu je postalo neprijetno in ker ni nikdo več spregovoril, je menil, da mora on kaj ziniti.

"Ne verujem v Boga," je rekel rezko.

"Pa ga boste vendar nekoč srečali, otrok moj, in želim vam, da bi se to zgodilo še pred velikim večerom."

"Ne potrebujem ga."

"Potrebujete ga že danes," je odgovorila trdno.

"Čemu, dobro mi je tudi brez njega."

Dekle se je zagledalo vanj. In spet je zažarel tisti resni, težki pogled, prihajajoč od daleč, iz globin, ki jih Volbenk komaj sluti.

"Saj ne živite brez njega, no-site ga proti svoji volji s seboj."

Če bi vas zapustil, bi vam bilo življenje le breme."

"Gol nesmisel je, gospodična!" Hotel se je zasmejati, a se mu ni posrečilo.

Profesor je segel v njun pogovor.

"Kaj bi rekla, otroka, če bi nekoliko zaigral na klavir?"

Pomignil je Wildeju, naj gre z njim.

V drugi sobi — vrata je pustil za seboj odprta — je potegnil fanta vstran:

"Wilde," je rekel potihoma, "bodite oprezn! Srce moje sestre ne prenese mnogo. Je tudi preveč trpelo v notranjih bojih."

Brala je takrat vašo nalogo in ne da ji miru."

Odprl je naglo klavir, da bi mu deček ne mogel odgovoriti. V prostoru je bilo temno, iz dekletove sobe je le slabotno odsevalo in s hišne strehe na drugi strani ceste je plamtel ogenj svetlobne rekalm. Volbenk je videl v zrcalu gladkega parketa,

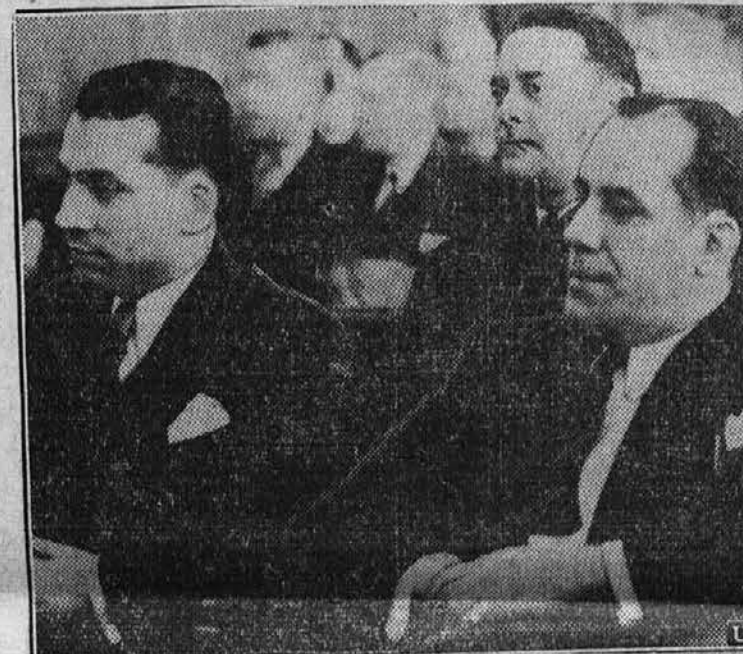
kako so vzblesale in spet ugašale te plešče luči, soba sama

Holandski prestolonaslednik princ Bernhard (v sredini) z velikim zanimanjem zasleduje velike vojaške manevre holandske armade.

Nemški protiletalski strelci so precej dobro pomirili, da so v zraku prebili gumijaste obroče (tires) na britskem letalu. Vendar pa je letalec srečno pristal na domačih angleških tleh.

Dva osumljenca umora v Brooklyn, N. Y., katerih žrtev je bil George Rudnick. Harry (Happy) Maione, poglavar nižinskih elementov, levi na sliki — Frank (The Dasher) Abandonado, na desni.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 47. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 122.55%

K. S. K. Jednota ima nad 36,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 184

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7,400,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAKOD!"

Ce se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo članice in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "AA" ali "BB." Mesečni prispevek v mladinski oddelk je zelo nizek in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim letom narašča. V slučaju smrti otroka se izplača \$500 ali \$1,000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNISKIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lanko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo fin rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in srot. Ce še nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je kruta smrt pretrgala nit življenja, ter je za vedno zatisnila svoje oči naša ljubljena soproga in mati

Frances Debeljak

(ROJENA HOČEVAR)

in sicer dne 5. maja. Pogreb se je vršil dne 8. maja iz Želetovih prostorov v cerkev sv. Marije Vnebovzete ter od tam na sv. Pavla pokopališče, kjer smo jo izročili v naročje matere zemlje.

Doma je bila iz vasi Kolenče pri Strugah, Dobro polje. Bila je članica društva Marije Vnebovzete, št. 103 JSKJ.

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti vsem onim, ki so položili tako krasne vence h krsti pokojnice.

Dalje izrekamo zahvalo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duše pokojne.

Srečno zahvalo naj sprejmejo vsi dragi prijatelji, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugi. Hvala vsem onim, ki so se prišli posloviti od pokojne, ko je ležala na mrtvaškem odru ter vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji zemeljski poti.

Zahvalo izrekamo tudi pogrebniemu zavodu Joseph Žele in Sinovi za vzorno urejen pogreb in najboljšo vsestransko poslugi. Hvala tudi pogrebem, ki so nosili krsto.

Ti, draga soproga in ljubljena mati počivaj v miru in rahla naj Ti bo ameriška zemlja. Svet Ti ni nudil mnogo dobrega, sedaj si odšla tja, kjer ni solz in ne trpljenja. Mi se Te bomo spominjali vedno z ljubeznijo v naših srehi.

Zalujoči ostali:

JOHN, soprog.
ANTON, sin.

FRANCES, poročena BOGOLIN; MARY, poroč. BITTENC; STEPHIE, hčere.
V stari domovina zapuša brata FRANCETA in JOŽETA.

Cleveland, O., 28. maja, 1940.